

РЕШЕНИЕ

№ 449

гр. София, 23.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 106-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ

при участието на секретаря ПАВЕЛ АЛЪ. БОЖИНОВ
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ Административно наказателно дело № 20231110207532 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от Л. Р. И., ЕГН ***** срещу наказателно постановление № 699594-F698573/12.04.2023 г., издадено от Юлиана Стоичкова Георгиева-Велкова – директор на дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП - София, с което на основание чл. 178 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС, обн. в ДВ бр. 63 от 04.08.2006 г., в сила от 01.01.2007 г./ ѝ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500,00 /петстотин/ лева за нарушение по чл. 97а, ал. 4 във вр. с ал. 1 ЗДДС.

В депозираната жалба са инвокирани оплаквания за доказателствена необезпеченост на възприетите от административните органи фактически положения, а в условията на евентуалност – за маловажност на процесния случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Отправена е молба за цялостна отмяна на атакувания санкционен акт като неправилен.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призована, не се явява, представлява се от адв. М. С. от САК, с пълномощно по делото, която поддържа жалбата и изложените в нея съображения. Не се претендират разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, представлява се от ст. юрк. Марияна Пенчева, с пълномощно по делото. Последната пледира за неоснователност на жалбата и за пълна доказаност на твърдяното административно нарушение, в каквато насока изтъква конкретни доводи, като моли за потвърждаване на оспореното наказателно постановление. Релевирано е и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, чл. 18 и чл. 107, ал. 5 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити за нейната редовност, което обуславя пораждането на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

С акт за установяване на административно нарушение № F698573/08.03.2023 г., съставен от С. Н. Х. – ст. инспектор по приходите при ТД на НАП-София и в присъствието на Д.Й.Г. и Л. Н. Н. – свидетели при съставянето на акта е констатирано, че жалбоподателят Л. И., в качеството си на данъчно задължено лице, съгласно чл. 3, ал. 1 ЗДДС, е получила облагаеми услуги с място на изпълнението на територията на страната, въз основа на фактура № 10000000686538071/07.10.2022 г., издадена от доставчик-данъчно задължено лице от ЕС „AIRBNB IRELAND UNLIMITED COMPANY”, което не е установено на територията на РБългария и извършено на същата дата плащане в размер на 320,44 лева, за които данъкът е изискуем от получателя по чл. 82, ал. 2 ЗДДС, като не е подала заявление в ТД на НАП-София за регистрация по ЗДДС в законоустановения 7-дневен срок преди датата, на която данъкът за доставката е станал изискуем - до 30.09.2022 г., вкл.

Констатирано е закъснение от 152 дни, като самото заявление за регистрация по ЗДДС е подадено на 01.03.2022 г.

В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 97а, ал. 4 във вр. с ал. 1 ЗДДС, а в деня на неговото съставяне е връчен препис на И..

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № 699594-F698573/12.04.2023 г. от Юлиана Стоичкова Георгиева-Велкова – директор на дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП - София, с което на основание чл. 178 ЗДДС, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на жалбоподателя Л. И. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500,00 /петстотин/ лева за нарушение по чл. 97а, ал. 4 във вр. с ал. 1 ЗДДС.

Препис от НП е връчен на въззивника на 04.05.2023 г., видно инкорпорираната в санкционния акт разписка, като жалбата, инициирала производство пред настоящата съдебна инстанция, е депозирана чрез наказващия орган в законоустановения 14-дневен срок на 18.05.2023 г., видно от поставения печат върху същата.

При проведения непосредствен разпит на актосъставителя съдът не констатира противоречия с установените в акта фактически положения. Показанията на свидетеля С. Х. са подробни, задълбочени, вътрешно балансиран и кореспондират по еднопосочен начин с приложените по делото писмени доказателства, поради което следва да бъдат кредитирани без резерви.

В контекста на изложеното, настоящият съдебен състав не споделя възраженията в жалбата за недоказаност на твърдяното нарушение. От представения от И. опис на 17 бр. фактури, издадени от „AIRBNB IRELAND UNLIMITED COMPANY“ е видно, че във връзка с цитираната в АУАН и НП фактура № 10000000686538071/07.10.2022 г. е удържана комисионна в общ размер на 11,96 лева, касателно получено плащане от лице със собствено име „Симеон“ посредством онлайн платежната система PayPal, възлизащо на 320,44 лева. В тази връзка се изяснява от приложеното към жалбата копие на процесната фактура, че датата на извършване на услугата /Date of Service Rendered/ във връзка с краткосрочното отдаване под наем на апартамент от привлеченото към отговорност лице чрез поддържаната от „AIRBNB

IRELAND UNLIMITED COMPANY” онлайн платформа е именно 07.10.2022 г.

По отношение на останалите инкорпорирани по делото писмени доказателства и писмени доказателствени средства съдът намира същите за единни, непротиворечиви и взаимно допълващи се, а това обезпредметява тяхното отделно обсъждане.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС/, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, видно от приложените по делото писмени доказателства, относими към назначаването и оправомощаването на актосъставителя и наказващия орган.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването АУАН и НП – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП, като с изискуемата се от закона конкретика административните органи са очертали времето, мястото,

механизма, авторството и обстоятелствата, при които е осъществено твърдяното административно нарушение, а с това правото на защита на жалбоподателя е гарантирано в пълна степен.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 2-годишен срок от извършване на твърдяното нарушение. От своя страна обжалваното наказателно постановление е постановено в изискуемия 6 – месечен срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна.

Предвид изложеното, АУАН и НП са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Административнонаказателната отговорност на въззивника Л. Р. И. е ангажирана за нарушение на чл. 97а, ал. 4 във вр. с ал. 1 ЗДДС, като на основание чл. 178 ЗДДС ѝ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500,00 /петстотин/ лева.

По делото се установи по категоричен и безспорен начин, че жалбоподателят Л. И., в качеството си на данъчно задължено лице, съгласно чл. 3, ал. 1 ЗДДС, е получила облагаеми услуги с място на изпълнението на територията на страната, въз основа на фактура № 10000000686538071/07.10.2022 г., издадена от доставчик-данъчно задължено лице от ЕС „AIRBNB IRELAND UNLIMITED COMPANY”, което не е установено на територията на РБългария и извършено на същата дата плащане в размер на 320,44 лева, за които данъкът е изискуем от получателя по чл. 82, ал. 2 ЗДДС, като не е подала заявление в ТД на НАП-София за регистрация по ЗДДС в законоустановения 7-дневен срок преди датата, на която данъкът за доставката е станал изискуем - до 30.09.2022 г., вкл. Констатирано е закъснение от 152 дни, като самото заявление за регистрация по ЗДДС е подадено на 01.03.2022 г.

С демонстрираното противоправно бездействие жалбоподателят И. е дерогирала нормативните регламенти на чл. 97а, ал. 4 във вр. с ал. 1

ЗДДС, съгласно които на регистрация по този закон подлежи всяко данъчно задължено лице по [чл. 3, ал. 1, 5](#) и [6](#), което получава услуги с място на изпълнение на територията на страната, които са облагаеми и за които данъкът е изискуем от получателя по [чл. 82, ал. 2](#), като самото задължение за подаване на заявление за регистрация възниква не по-късно от 7 дни преди датата, на която данъкът за доставката става изискуем (авансово плащане или данъчно събитие) и данъчната основа на получената услуга подлежи на облагане с данък.

Съгласно чл. 3 ЗДДС данъчно задължено е всяко лице, което извършва независима икономическа дейност, без значение от целите и резултатите от нея. Независима икономическа дейност е дейността на производители, търговци и лица, предоставящи услуги, включително в областта на минното дело и селското стопанство. Независима икономическа дейност също така е и упражняването на свободна професия, включително на частен съдебен изпълнител и нотариус. Независима икономическа дейност е и всяка дейност, осъществявана редовно или по занятие срещу възнаграждение, **включително експлоатацията на материално и нематериално имущество с цел получаване на редовен доход от него.** В конкретиката на настоящия казус се установява, че жалбоподателят И. отдава краткосрочно под наем апартамент чрез поддържаната от „AIRBNB IRELAND UNLIMITED COMPANY” онлайн платформа, използвайки възмездно техните услуги.

Видно от изричната разпоредба на чл. 21 ЗДДС мястото на изпълнение на услугата се определя от статута на нейния получател. Когато получател на услугата е данъчно незадължено лице мястото на изпълнение е там, където доставчикът е установил своята икономическа дейност. Когато обаче се касае **за данъчно задължено лице - мястото на изпълнение е територията на страната, в която получателът е установил своята независима икономическа дейност.** В конкретния случай, след като получаваните услуги са с място на изпълнение на територията на Република България с получател данъчно задължено лице, данъкът се дължи от получателя на услугата и следователно същият попада в хипотезата на закона за задължителна регистрация на основание чл.97а, ал.1 ЗДДС. Налице е т.нар. обратно начисляване на данъка и за тази цел получателът на услугата има задължение преди датата на настъпване на данъчното събитие да притежава вече валиден

ДДС номер на територията на страната.

Срокът за подаване на заявлението за регистрация на основание чл.97а, ал.1 ЗДДС е не по-късно от 7 дни преди датата, на която данъкът за доставката става изискуем, като данъчната основа на получената услуга подлежи на облагане с данък. В общия случай данъкът става изискуем съгласно разпоредбите на закона, при наличието на дата на данъчно събитие. За дата на данъчно събитие по отношение на доставка на услуги се приема датата, на която е направено плащането за тези услуги, било то частично авансово плащане или окончателно такова. Ето защо, заявлението за регистрация на основание чл.97а, ал.1 ЗДДС следва да бъде подадено не по-късно от 7 дни преди датата на настъпване на данъчно събитие (датата, на която е направено плащането). Ако преди датата, на която е получено плащането има издаден данъчен документ – фактура, за датата на данъчно събитие се приема датата, на която е издадена съответната фактура. В процесния случай данъчното събитие е възникнало на посочената във фактурата дата на доставка на услугата 07.10.2022 г., която поначало съвпада и с датата на издадената от доставчика-данъчно задължено лице от ЕС „AIRBNB IRELAND UNLIMITED COMPANY” фактура, в който смисъл е изричната разпоредба на чл. 25, ал. 1 ЗДДС.

От своя страна, административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е приложил санкционната норма на чл. 178 ЗДДС, предвиждаща отговорност за данъчно задължено по този закон лице, което е длъжно, но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрация в установените по този закон срокове. Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация. Ето защо, съдът намира, че материалният закон също е приложен правилно.

Административното нарушение е извършено виновно, при форма на вината несъзнавана непредпазливост. Нарушителят не е предвиждала извършването на деянието и не е съзнавала неговия обществен опасен характер, но е била правно задължена да стори това, като същевременно не са констатирани пречки от обективно или субективно естество, които да

препятстват протичането на изискуемата съзнателна дейност.

По отношение на наложеното административно наказание „глоба“ „в размер на 500,00 /петстотин/ лева, настоящият съдебен състав намира, че същата е индивидуализирана в предвидения от законодателя в разпоредбата на чл. 178 ЗДДС минимум, поради което не съществува юридическа възможност за нейното редуциране /арг. от чл. 27, ал. 5 ЗАНН/.

Не са налице предпоставките за третиране на процесния случай като маловажен, което да обуслови приложното поле на общата разпоредба на чл. 28 ЗАНН, а това мотивира извод, че отправено в жалбата искане в очертаната насока не би могло да бъде удовлетворено. Съгласно **Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т. д. № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС, докладчик-съдия Блага И.** преценката на административнонаказващия орган за „маловажност“ на случая се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Преценката за неговото наличие е фактическа и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай, като установените в практиката критерии за неговото дефиниране са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественоопасни последици и обстоятелствата, при които нарушението е намерило проявление в обективната действителност – време, място, обстановка, механизъм и т.н. Съгласно § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН „маловажен случай“ е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. В случая не би могло да се говори за липса или незначителност на вредните последици, тъй като посоченото нарушение е формално, на просто извършване и за довършването му не е необходимо настъпването на някакъв допълнителен съставомерен резултат. Не е налице и третата алтернатива от визираната дефинитивна норма, а именно „други смекчаващи обстоятелства“, които да редуцират степента на обществена вредност на нарушението съпоставима с нарушенията от същия вид. В тази връзка, принципно вярно е, че за наличието на съставомерност по чл. 97а, ал. 4 във вр. с ал. 1 ЗДДС не се изисква

настъпването на вредни последици, извън неизпълнението на задължението за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС в изискуемия 7-дневен срок преди датата, на която данъкът за доставката е станал изискуем, но макар и формално по своята конструкция посоченото нарушение не разкрива формална по степен обществена опасност, имайки предвид липсата на обективни причини за проявеното бездействие и отсъствието на сериозни отлики спрямо типичните нарушения по процесната правна квалификация. Сами по себе си стойността на услугата и дължимият данък също не могат да обосноват извод за маловажност, като същите, наред с обстоятелството, че са касае за първо нарушение, са били отчетени добросъвестно от наказващия орган при индивидуализацията на санкцията, определяйки я в минимален размер. Поначало законодателят е предвидил по-тежки санкции и по-дълги срокове за административнонаказателно преследване на нарушенията, с които се засягат важни обществени отношения, свързани с данъчното облагане, в частност с установения ред за регистрация и отчетност. В тази връзка не следва да се negliжира драстичният период на противоправно бездействие, възлизащ на 152 дни, което предполага ефективно му противодействие с оглед реализацията на легитимните цели на санкцията по чл. 12 ЗАНН.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание не е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, а отговорността на въззивника е ангажирана правилно.

Ето защо, съдът намира, че така издаденото наказателно постановление следва да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно.

Съгласно изричната разпоредба на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН съдът следва да се произнесе служебно по извършените от страните разноси, имайки предвид отправеното искане в очертаната насока. С оглед изхода на делото, отчитайки неговата незначителна фактическа и правна сложност, броя на съдебните заседания, обема на доказателствения материал, както и осъщественото процесуално представителство на въззиваемата страна пред

СРС, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, жалбоподателят И. следва да бъде осъдена да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв. /арг. от чл. 37 от Закона за адвокатурата във вр. с чл. 27е от Наредбата за изплащането на правната помощ/.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 9 във вр. с ал. 2, т. 5 ЗАНН,
Софийски районен съд, НО, 106 състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло наказателно постановление № 699594-F698573/12.04.2023 г., издадено от Юлиана Стоичкова Георгиева-Велкова – директор на дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП - София, с което на основание чл. 178 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС, обн. в ДВ бр. 63 от 04.08.2006 г., в сила от 01.01.2007 г./ на жалбоподателя Л. Р. И., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500,00 /петстотин/ лева за нарушение по чл. 97а, ал. 4 във вр. с ал. 1 ЗДДС, **като правилно и законосъобразно.**

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 4 във вр. с ал. 1 ЗАНН, Л. Р. И., ЕГН ***** да заплати на Национална агенция за приходите разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 /сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____